

Program: Informatyka – twój świat jutra. Nauczanie informatyki w klasach IV–VIII szkoły podstawowej

Autor: „APIK” Agnieszka Krawińska

Temat: Zabawy z kodowaniem (część 1)

I. DOSTOSOWANIE ZADAŃ DO MOŻLIWOŚCI UCZNIĄ:

1. Zadanie: *Nauczyciel przygotowuje pokaz, podczas którego przy pomocy kartek do kodowania w systemie dwójkowym zapoznaje uczniów z istotą systemu dwójkowego.*

Zadanie: Nauczyciel pokazuje kilka kombinacji, a uczniowie odgadują (licząc kropki na kartach do kodowanie), o jaką liczbę chodzi.

WSKAZANIA:

- Uczniowi z dysfunkcją wzroku zapewnić miejsce w klasie z właściwym oświetleniem i widocznością podczas prezentacji przez nauczyciela materiału dydaktycznego.
2. Zadanie: *Uczniowie uczestniczą w dyskusji dydaktycznej na temat: Jak „rozmawiamy” z komputerem, jak to się dzieje, że komputer „rozumie” co do niego „mówimy”.*

WSKAZANIA:

- Podczas wypowiedzi ustnych należy dostosować tempo pracy do możliwości ucznia z dysfunkcją artykulacyjną poprzez: wydłużenie czasu odpowiedzi i reakcji oraz uwzględnienie problemów z wymową i artykulacją w czasie wypowiedzi, umożliwienie uzupełnienia wypowiedzi ustnej zapisem, tworzenie spokojnej atmosfery w trakcie wypowiedzi ustnych.
3. Zadanie: *Nauczyciel wspólnie z uczniami koduje swoje imię, następnie każdemu z uczniów daje komplet kart. Uczniowie próbują zakodować swoje imię i nazwisko na karcie pracy. Nauczyciel zbiera kartki po kolei i rozdaje je w odwrotnej kolejności, aby uczniowie odkodowali imiona kolegów.*
 4. Zadanie: *Uczniowie mają za zadanie zakodować nazwę miejscowości, w której znajduje się szkoła.*

WSKAZANIA:

- Z uwagi na wolne tempo pracy ucznia ze SPE należy wydłużać limit czasu przeznaczonego na wykonanie zadania. Dla ułatwienia zrozumienia treści nauczyciel może zadać pytania pomocnicze, wydłużyć czas na przygotowanie odpowiedzi.

II. DOSTOSOWANIE SPOSOBU REALIZACJI ZADAŃ:

WSKAZANIA:

- W trakcie realizacji zadań z kodowaniem warto zastosować podział zespołu klasowego na pary/grupy – umożliwiające uczestnictwo uczniów ze zróżnicowanym potencjałem intelektualnym i społecznym oraz realizowanie celów ćwiczenia. Należy także zadbać o właściwą atmosferę pracy w parach/grupach – atmosferę wsparcia sprzyjającą pokonywaniu nieśmiałości i wspólnemu dochodzeniu do wiedzy.
- Proponowana forma pracy szczególnie sprzyja aktywizacji ucznia niedostosowanego społecznie lub zagrożonego niedostosowaniem społecznym.
- Ucznia zdolnego można zaangażować do pomocy koleżeńskiej poprzez udział w *peer learningu* lub zaktywizować, powierzając mu rolę lidera zespołu.

III. DOSTOSOWANIE SPOSOBU MOTYWOWANIA I OCENIANIA:

WSKAZANIA:

- Podczas dyskusji klasowej oraz działań w grupie motywować uczniów ze SPE do aktywności, stosując metody problemowe rozwijające umiejętność krytycznego myślenia, zachęcać do kontaktów i współdziałania w przydzielonym zespole.
- W sposobie oceniania uwzględnić fakt, że ocena pełni funkcję motywującą do pracy i wysiłku związanego z poznawaniem nowych wiadomości i umiejętności, zachęca do podejmowania nowych wyzwań.
- Przy ocenie ucznia ze SPE ważne jest, aby zapewnić przestrzeń na popełnianie błędów oraz zarezerwować czas w trakcie lekcji na omówienie i skorygowanie błędów, a także uwzględnić wysiłek włożony przez ucznia, a nie wyłącznie efekty pracy.

IV. DOSTOSOWANIE SPOSOBU KOMUNIKACJI:

WSKAZANIA:

- Nauczyciel powinien ocenić, czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez ucznia z dysfunkcją słuchu, a w przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie.
- W praktyce zasadne jest formułowanie jasnych i krótkich poleceń, formułowanie wypowiedzi i pytań o prostej konstrukcji.
- Zalecane jest udzielanie dodatkowych wyjaśnień oraz naprowadzanie dodatkowymi komunikatami, a także kilkukrotne powtarzanie pytań lub instrukcji.
- Wykorzystywanie alternatywnych sposobów komunikacji z uczniami z zaburzeniami ekspresji językowej.